

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 34. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975278276096/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

flyttede jeg ind i deres Hjem, og siden har jeg jo så ganske rigtigt boet her. Fæstefgift slap jeg for at betale. Og nu går det sagtens tilbage til Prinsens Arvinger. Men — det vil jeg hellere fortælle Dem om til sin Tid," han bladede i sine Papirer.

Ellens og Eriks Øjne mødtes og gled rundt i den lille, lave Stue.

To Vinduer havde den, ét mod Ørkenen og ét mod Sønderbjærg og Kæret. Mod Øst stod den åben til Ørkenen, mod Vest skyggede Bjærgets mørke Fod. Loftsbjælken hang tungt fra Køkkendøren til Døren ud til Forstuen. Uret dikkede enstonigt som Havets Brusen. Heliotroperne duftede sødt i Karnen . . . Klappbordet med det hækede Tæppe; Simestolen og den rødmalte Træstol; Lerovnen, „Munken“, som de kaldte den her på Øen, med sine grønne Plader; et Par gamle, bibelske Billeder med tysk Underskrift: af de hellige Mænd i den gløende Ovn, Samsons Kamp med Timnas Løve, og de sovende Disciple i Getsemane — mellem dette havde Clemens Bek levet Livet, i det unge Brudepars Stue.

Erik Lange lyttede til Urets Gyngen igennem den Tid, det halve Århundrede, der var svundet hen på denne Ø — som Århundreder før var svundne og skulde svinde, mens Havet bruste mod dens Kyst.

„Fortæl, gamle Bek, fortæl," bad han og klemte sin Hånd hårdt om Ellens.

„Ja ja," Clemens Bek så langt ud af Østenruden; det milde Smil i Øjnene forsvandt, han hævede de dunede Bryn; der kom et strengt Udtryk over hans Ansigt, som så han fjærne og ophøjede Ting, ophøjede gennem Døden til Evighed — som udmålte han sit Liv, det Gud havde givet ham at leve, fra Begyndelsen ind til denne Time:

„Skal jeg fortælle, Doktor Lange og Frue, da vil jeg begynde med Begyndelsen, og den véd jeg, jeg finder nede i et lille Hus i Gutachdalen i badisk Schwarzwald.

Dér, i en lille Sidedal med Skov tæt ned omkring, nær Landsbyen Niederwasser, boede en from Skovhugger og Kulsvier ved Navn Theobald Efraim Baden og hans Hustru Theodore.